

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Deres ref: 18/2393
Oslo, 27. september 2018

Høring NOU 2018: 9 Regnskapsførerloven

Vi viser til departementets høringsbrev av 19.06.2018 om forslag til ny regnskapsførerlov. Lovutvalget har avlevert en grundig og god utredning, som vi i hovedsak støtter.

Overordnet vil forslaget endre fokus fra å være en lov som i hovedsak har et personfokus, til å bli en lov som i sterkere grad rettes mot regnskapsforetak. Denne endringen kommer til uttrykk flere steder i loven, blant annet gjennom krav til virksomheten og at alle regnskapsforetak må registrere seg i Foretaksregisteret. Det er en vridning vi støtter fullt ut. Bransjen har gått fra å være preget at hovedsakelig små aktører, til å ha flere større aktører. Vi antar at den utviklingen vil fortsette i årene fremover, og en foretaksrettet lov, kombinert med det personlige profesjonskravet, vil passe bedre til denne utviklingen. Utvalget har også foreslått å videreføre dagens lovmessige virkeområde, noe vi støtter. I den forbindelse har mindretallet Elvestad og Irgens foreslått å utvide virkeområdet til å inkludere også betalingsoppdrag og klientkontoer. Vi stiller oss ikke bak det mindretallsforslaget. For både kundene til regnskapsforetaket, og offentlige myndigheter, er det sentralt at det er kvalitet i pliktig rapportering, og det er en helt naturlig avgrensning av hva en regnskapsførerlov bør dekke.

Kommentarer til enkeltbestemmelser

§ 2-1 Adgang til å drive regnskapsføring, jf. §§ 1-2, 4-1 og 5-1

Den faglige kompetansen til revisorer gir et godt grunnlag, men det stilles andre krav til praktisk utførelse av arbeidet i regnskapsføring. Mindretallet Giertsen, Hanstad, Sivertsen og Stavaas går inn for at revisjonsforetak og godkjent revisor skal inkluderes i loven på lik linje med regnskapsforetak og statsautoriserte regnskapsførere. Revisjon og regnskapsføring er to forskjellige profesjoner. Som utvalget skriver har revisorer og regnskapsførere to forskjellige roller og har ulike funksjoner i regnskapsprosessen. Vi mener derfor det er svært viktig at rollene ikke sammenblandes. Flere ganger har vi opplevd at revisorer som er faglig godt kompetente, ikke forstår rollen og arbeidsmetodikken til oss som regnskapsførere. Vi mener derfor at det må kreves separat godkjenning etter regnskapsførerloven for revisorer, og går mot mindretallets forslag. I tillegg mener vi at revisjonspraksis ikke fullt ut bør godkjennes som praksis for å kunne bli statsautorisert regnskapsfører, men derimot at revisorer bør ha minst ett års praksis som regnskapsfører for å kunne bli kvalifisert for å kunne ta oppdragsansvar slik en autorisasjon gir anledning til.

§ 2-3 Statsautorisert regnskapsfører

Utvalget går inn for at tittelen skal være «statsautorisert regnskapsfører». Ordet regnskapsfører vil bli mindre dekkende i fremtiden, etter hvert som teknologien gjør at det som reelt er føring av regnskap blir en mindre og mindre del av arbeidet. Slik sett støtter vi medlemmet Opsahls forslag om at ordet «regnskapsfører» bør erstattes av «regnskapsrådgiver».

Vi registrerer at mindretallet Giertsen, Hanstad, Sivertsen og Stavaas ønsker at det kun skal benyttes «autorisert», og ikke «statsautorisert», i tittelen. Argumentet er at det er en fordel å opprettholde et skille i tittelbruk mellom revisorer og regnskapsførere. Et skille er det lagt opp til i utvalgets forslag, all den tid ordet «statsautorisert» alltid står sammen med enten ordet «revisor» eller «regnskapsfører». Det er et statlig organ som tildeler tittelen, og det er samme tilsynsmyndighet for begge grupperinger. På bakgrunn av det vil det være et kunstig skille å ha forskjellige prefikser på titlene.

Mindretallsmedlemmene argumenterer også for at det ikke finnes private autorisasjonsordninger innenfor regnskapsområdet i Norge. Det er nok korrekt når det gjelder det faglige, men det benyttes allerede en rekke autorisasjonsordninger som er i bruk, for eksempel på systemområdet. Vi mener det vil være en klar fordel at tittelen klart viser at det er snakk om en offentlig autorisasjonsordning. Vi støtter derfor flertallets forslag om å anvende statsautorisert som godkjenningstittel.

§§ 3-1 og 3-2 Utdanning og praksis

Kompetansebehovet for å drive regnskapsføring er økende. Vi støtter derfor forslaget om å styrke kravet for å oppnå autorisasjon som regnskapsfører, gjennom en to spor løsning; Enten en mastergrad med to års praksis eller en bachelorgrad med tre års praksis. En utdanning alene gir ikke nok kompetanse til å ta ansvar for den pliktige rapporteringen, og praksiskrav er derfor helt nødvendig. Den relativt sett sterkere teoretiske kompetansen man får gjennom å ta en mastergrad, vil kunne kompenseres med et år ekstra praksis for bachelorutdannede.

Mindretallet Elvestad, Irgens, Opsahl, Mogleiv og Winkelmann foreslår at to av tre års praksis for søkere med bachelorgrad skal være fra et regnskapsforetak. Erfaringsmessig ser vi forskjell i kompetansen til nye medarbeidere som har sittet i en intern økonomiavdeling, i forhold til de som kommer fra et regnskapsforetak. Man får mer variert praksis i et regnskapsforetak, og vi støtter derfor forslaget fra nevnte mindretall.

Stadig større virksomheter setter ut sin regnskapsførsel til regnskapsforetak, og oppdragene blir både større og mer kompliserte. Vi opplever også at regelverket vi er satt til å forvalte på vegne av våre kunder blir mer og mer komplisert. Samtidig er vi sikre på at mange av de enkle og repeterende oppgavene regnskapsførere i dag gjør, vil gjøres av maskiner i fremtiden. Derfor mener vi det fremover vil være behov for høyere kompetanse. På bakgrunn av det vil vi sterkt fraråde at mindretallet Giertsen, Hanstad, Sivertsen og Stavaas forslag om to års praksis også for søkere med bachelorgrad imøtekommes.

§ 4-1 Kapasitet, kompetanse og kvalitetsstyring

Medlemmene Bamle, Elvestad og Irgens har lagt frem et mindretallsforslag om tillegg i § 4-1. Vi mener flertallets forslag til § 4-1 er tilstrekkelig for å sikre at kvalitetsstyringen i regnskapsforetaket gjøres etter loven, og at eventuelle presiseringer kan gjøres i God regnskapsføringsskikk. Det er uheldig å ha detaljregulering i loven, da det gjør loven mer omfattende og tyngre tilgjengelig. Ved

behov for fremtidige endringer i lovverket, vil det også være enklere å gjøre dette i God regnskapsføringsskikk.

§ 5-1/5-1a Oppdragsavtale og fullmakter

Et mindretall (medlemmene Elvestad, Irgens og Sivertsen) foreslår en ny § 5-1a Oppdragsavtale og fullmakter, og flytte første ledd av § 5-1 til den nye paragrafen, samt at § 5-1a også skal inkludere krav om fullmakter. Vi mener kravet om fullmakter er tilstrekkelig regulert gjennom generell avtalerett, og at det om nødvendig heller kan presiseres gjennom God regnskapsføringsskikk. Nevnte medlemmers forslag anbefaler på bakgrunn av dette at ikke blir vedtatt.

§ 5-2 Utførelse av oppdraget

Utvalget er delt i spørsmålet om oppbevaringstid. Vi støtter flertallet om fem års oppbevaringstid på all oppdragsdokumentasjon. Mindretallet, som ønsker 10 års oppbevaringstid for skriftlig kommunikasjon der det tas opp vesentlige brudd på diverse lover, argumenterer for at det ikke vil skape særlige problemer å oppbevare slik regnskapsdokumentasjon lenger enn annen dokumentasjon. Å ha systemer som tar høyde for forskjellig oppbevaringstid på forskjellig typer dokumentasjon, krever vesentlig mer enn ensartede oppbevaringsrutiner. At det for et fåtall kunder er 10 års oppbevaringstid på grunn av annet lovverk er ikke ensbetydende med at det vil være en enkel sak å ha forskjellig oppbevaringstid på skriftlig kommunikasjon med kunden. Vi stiller oss også undrende til at regnskapsfører skal være pliktig å oppbevare dokumentasjon som kunden ikke er pliktig å oppbevare tilsvarende. Vi ber derfor om at departementet innstiller på at regnskapsføreres oppdragsdokumentasjon skal oppbevares i fem år, uten unntak.

§ 6-3 Straff

Medlemmene Bamle, Elvestad, Irgens, Sivertsen og Aarvold har kommet med flere alternative forslag til straffebestemmelser i § 6-3. Begrunnelsen for forslagene er primært at det skal ha en preventiv og forebyggende effekt. Vi mener at de preventive og forebyggende effektene er tilstrekkelige i flertallets forslag. Det er unødvendig å skjerpe bestemmelsene utover flertallets forslag.

Med vennlig hilsen

Amesto AccountHouse AS

Siri Nilssen

Adm.dir

Torstein Heggen

Faglig daglig leder